

at det Sidste er den rette Forstaelse. Men jeg skal gaa et Skridt videre. Hvis det er givet, at Brugerne skulle refundere Vedligeholdelsesudgifterne, saa vil det dog være ganske overordentlig haardt, om man vilde lade Eierne tage Bestemmelse om, hvilken Vedligeholdelse der skal finde Sted, og saa sige til Brugerne: Uden at tale et Ord med, refundere I Omkostningerne, os er det ligegyldigt, hvormeget der gaar med til Vedligeholdelsen; thi I betale. Om man end ikke vil holde paa Minoritetens Ret, saa er det dog en himmelraabende Uret, at Eieren skal kunne sige til Brugeren: Du betaler, jeg bestemmer, hvad der skal gøres.

Strup: Seg veed ikke, om det er gaaet andre Medlemmer som mig, at de med Opmærksomhed have fulgt de gode Grunde, der ere fremførte for og imod de forskellige Ændringsforslag uden dog at være komne til fuld Overbevisning om, at disse Ændringsforslag i og for sig vilde være endelig fuldstændige. Seg har nærmest bedet om Ordet, fordi jeg ønskede at fremkomme med en Rænk, som egentlig ikke er nedlagt hverken i den ærede Indenrigsministers eller i Udvalgets Ændringsforslag. Udvalget har med Styrke fremhævet, at hvor der fremtvinges Interessentstaber, og Samvirken af tilbørlige modvillige Kræfter bringes tilstede for at udføre et Foretagende, er det aldeles nødvendigt, at der ogsaa tages Bestemmelse om, paa hvilken Maade disse Kræfter for Fremtiden skulle holde sammen og virke, for at Foretagendet kan opretholdes. Seg tror, at det er en Betragtning, som er fuldstændig rigtig, og altsaa kan jeg for saa vidt fuldkommen slutte mig til Udvalgets Forslag under Nr. 3, som det i sin nye § 6 har gjort Tilveiebringelsen af Bedtægter for tvungne Digeinteressentstaber nødvendig overalt, hvor saadanne kom tilstede. Den ærede Minister har, dersom jeg forstod ham ret, i det Besættelige kunnet tiltræde Udvalgets Rænk, men har ment, at Bestemmelsen om Bedtægters Tilveiebringelse ikke stod i saa nøie Forbindelse med selve Foretagendets Udførelse, at Bestemmelserne derom skulle have Plads i den samme Paragraf, hvorimod de rettere fandt deres Plads under § 17. Dersom nu den ærede Ministers nye § 17 var en saadan, at den paa den ene Side nødvendiggjorde Tilveiebringelsen af Bedtægterne, og paa den anden Side ikke tilstede, at Bedtægterne tilveiebragtes udenfor de Tilfælde, hvor en tvungen Samvirken af Kræfter til Tilveiebringelsen af slige Diger havde fundet Sted, saa vilde jeg for mit Vedkommende meget gerne have fulgt Ministeren ved at stemme baade for hans Ændringsforslag til § 6 og for hans Ændringsforslag til § 17. Men det forekommer mig rigtignok, at Ændringsforslaget til § 17, medens Lovforslagets oprindelige § 17 ikke rækker synderlig vidt, paa den anden Side rækker noget for vidt, idet

det jo, som bemærket af Udvalgets Ordfører, aabner en Mulighed for, at Interessenter i et tidligere privat Dige kunne tiltvinge sig en Bedtægt fastsat af Amtsrådet for et saadant privat Interessentskab. Det maa jeg tilføje, at jeg ikke indser, at der er Nødvendighed for eller Berettigelse til. Det forekommer mig, at saadanne rent private fælles Diger maa det ganske overlades til Interessentstabet selv at foreslaa Bedtægten for; det kan ikke blive nogen offentlig Sag. Dertil kommer, at det heller ikke forekommer mig egentlig at være Amtsrådet, som det, naar der skulle en Voldgiftskjendelse til mellem disse private Interessenter, maatte tilkomme at sælde en saadan Kjendelse. Det maatte efter min Formening snarere være en Landvæsenskommission. Seg kan ikke Andet end erkende Nødvendigheden af en stor Del af de Indvendinger, som den ærede Minister fremkom med mod den af Udvalget foreslaaede Affattelse af den nye § 6, men paa den anden Side synes det mig, at disse Indvendinger, hvor berettigede de end maatte være, ved Ændringer i de nævnte Retninger meget let ville kunne ske Fyldest uden at forandre Hovedtanken i § 6. Hovedtanken i § 6 forekommer mig at være den, at Tilveiebringelsen af Bedtægten sættes i allernøieste Forbindelse med en tvungen Tilveiebringelse af en Digeformering. Seg vil gjerne paa dette Punkt antyde en Udvei til Tilveiebringelsen af disse Bedtægter, som forekommer mig ikke at ville have de af den høitæredede Minister paapegede Betænkkeligheder, og som i enhver Henseende vilde være en langt lettere og bekvemmere Veie til at naae Maalet end enten det ærede Udvalgs eller den ærede Ministers Forslag. Det forekommer mig, at der ikke vilde være noget Simplet end at lade selve den Landvæsenskommission, der paabyder, at et tvunget Digeinteressentskab skal komme tilstede, og som fastsætter, af hvem det skal bestaa, og i hvilket Forhold de Vedkommende skulle bidrage til Arbeidets første Udførelse o. s. v., ogsaa udfærdige et Regulativ for den fremtidige Styrelse eller, om man vil udtrykke det saaledes, den fremtidige Vedligeholdelse af det Arbejde, som er tilveiebragt ved disse fælles Kræfter. Derved vilde man jo undgaa alle disse Spørgsmaal om Beskyttelse af Minoriteter mod Majoriteter og om Forholdsregler, som vilde være at tage, naar vedkommende Interessenter gjøre Strik og ikke ville møde for at fastslaa deres Bedtægt o. s. v. Alle disse Spørgsmaal ville fuldstændig falde bort, naar selve den første Landvæsenskommission blev tilpligtet at tage Bestemmelse om den fremtidige Vedligeholdelse af Diget. Det vilde jo være Hovedgenstanden for Bedtægten, saavidt jeg kan se. Dersom denne Afstemning var den sidste og endelige angaaende Lovforslaget, vilde jeg i dette Dieblis befindende mig i stor Vanskelighed med Hensyn til Afstemningen, idet, som jeg allerede har bemærket, ingen af de forskellige jævnløbende Rækker af Ændringsforslag tiltaler mig